

Forslag til lov om folketingsvalg i Grønland.
Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Fremsat 5/10 88. Første behandling 13/10
88. Betænkning 30/11 88. Anden behandling
6/12 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 129 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov for Grønland om pant.

Af statsministeren (Poul Schlüter).
(Fremsat 5/10 88. Første behandling 13/10
88. Betænkning 30/11 88. Anden behandling
6/12 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning og lov om eliteidrættens fremme. (Indførelse af et lottospil).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 6/10 88. Første behandling 26/10
88. Betænkning 2/12 88).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag i slutningen af oktober var vi klar over, at hvis Tipstjenesten skulle have mulighed for at forberede sig ordentligt, skulle vi herinde være færdige med det inden jul.

I slutningen af mit indlæg ved førstebehandlingen gjorde jeg opmærksom på dette forhold og udtrykte samtidig Socialdemokratiets vilje til at være med til at gøre arbejdet færdigt inden jul, og jeg er glad for at have medvirket til, at dette lykkes.

Når jeg sammenligner skatteministerens 2 ændringsforslag med, hvad jeg udtalte på Socialdemokratiets vegne ved førstebehandlingen, har jeg grund til at takke ham for, at de er stillet, og han har nok her fået en hjælpende hånd fra kulturministeren.

Jeg tror, at Team Danmark og Danmarks Olympiske Komité er tilfredse med, at de kan budgettere med et fast beløb.

Tilsvarende er jeg sikker på, at skatteministerens første ændringsforslag vil betyde ekstra midler til almene kulturelle formål. Hvor mange det bliver, vil selvfølgelig afhænge af spillerysten, omsætningen og overskuddet i Tipstjenesten.

Det andet ændringsforslag fra skatteministeren tilgodeser Dansk Ungdoms Fællesråd og dermed rådets rigtig mange underorganisationer.

Nu skal man ikke afvente en bureaukratisk sagsbehandling, og pengene kan derfor udbetales hurtigere. De æbler, der er vokset i egen æblehave, er gode, siger man på Fyn. Ja, det er faktisk de bedste, og derfor er vi i Socialdemo-

[Erling Christensen]

kratiet glade for at have medvirket til, at de to ændringsforslag er fremkommet.

Aagaard (KF):

Fra konservativ side er vi tilfredse med, at dette forslag nu når frem til anden og forhåbentlig også tredje behandling inden jul, således at vi kan sikre, at dette landsdækkende spil kan træde i kraft i oktober måned 1989.

Som det allerede tidligere er nævnt, er der 2 ændringsforslag fra ministeren. Jeg føler også, at det er positivt, at beløbene både til Team Danmark og til Danmarks Olympiske Komité er lagt fast, og at Dansk Ungdoms Fællesråd nu hurtigere kan få sine bevillinger.

Der er ingen tvivl om, at udviklingen på mange områder er ved at indhente dette landsdækkende spil, og jeg tror derfor, det bliver nødvendigt i de kommende år at tage stilling til nye spil – jeg tænker her især på bookmaking, som nok er noget af det, der trænger sig på. Der er for mig ingen tvivl om, at det er en fordel, at vi kan beholde så mange midler som muligt herhjemme.

Vi kan altså støtte ændringsforslagene fra ministeren, men ikke dem fra SF og CD.

Bjørn Poulsen (SF):

Først vil jeg bede om, at vi får forslaget tilbage til Skatteudvalget mellem anden og tredje behandling. Årsagen til det er de mange henvendelser, vi har fået fra alment prægede, kulturelle, ikkeidrætslige kredse om deres meget store utilfredshed med de fordelingsnøgler, som dette lovforslag indeholder, og jeg håber da, at disse mange henvendelser har gjort et vist indtryk på det flertal, der står bag det lovforslag, som vi arbejder med her.

Vi har fra SF's side stillet ændringsforslag om, at lovforslaget deles op i 2 lovforslag: et skattelovforslag og et kulturlovforslag. Det vil være det eneste naturlige. Det er et miskmask uden lige, at så store kulturelle bevillinger skal afgøres via en skattelovgivning. Det er efter vores mening ikke en rimelig måde at lovgive på, og det er i hvert fald ikke en rimelig måde at fordele disse forholdsvis mange penge til kulturelle formål, som det drejer sig om.

Vi mener, at den fordelingsnøgle, som på forhånd har været aftalt mellem forskellige organisationer, ikke tager hensyn nok til det, vi kalder de brede, almene kulturelle kredse. Vi står

ærlig talt uforstående over for, at man ikke har brugt denne lejlighed, hvor man forøger spilleomsætningen her i landet, til at skaffe yderligere beløb til specielt de brede kulturelle områder. Det er jo nedgangstider og sparetider, og derfor er det efter vores bedste overbevisning meget lidt fornuftigt ikke at benytte en lejlighed som denne til at skaffe flere penge til de mange kulturelle aktiviteter, der foregår i dette land uden for det idrætslige område.

Jeg er helt klar over, at et af ændringsforslagene fra regeringens side – og det stemmer vi for – betyder, at der kommer flere penge til kulturministeren. Det, der er problemet, er bare, at det er forholdsvis små midler i forhold til dem, der burde komme efter SF's mening.

Der er andre ting, hvad angår fordelingsnøglerne, som vi er meget usikre over for virkningen af. Vi er meget lidt sikre på, at der er en bare rimelig sikkerhed for, at det ikke er eliteidrætten, der kommer til at løbe med det største antal kroner, når dette forslag er vedtaget. Der er i hvert fald ikke nogen som helst form for garanti for, at det ikke sker, og det mener vi absolut ikke har været formålet med denne lovgivning.

Da et tilsvarende lovforslag blev førstebehandlet i foråret i forrige samling, var der jo også nogle partier, der sagde, at der i hvert fald skulle være sikkerhed for, at det ikke blev eliteidrætten, der kom til at løbe med langt den største del af disse midler. Jeg husker meget tydeligt, at både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet udtalte sig i denne retning, men jeg synes ikke, at der efterhånden er meget tilbage af de udtalelser, man fremkom med på det tidspunkt.

Vi er fuldt ud klar over i SF, at det, vi her siger, går nogle meget mægtige idrætsorganisationer imod. På den anden side mener vi også, at det er en af Folketingets forpligtelser at sørge for, at de store ikke æder de små, og det er det, vi mener er sket ved fordelingsnøglerne i denne lovgivning.

Også på andre områder er vi lidt usikre over for, om den måde, man har lavet de forskellige konstruktioner på, bl.a. med hensyn til, hvem det er, der får lov til at uddele disse midler, er rimelig.

Vi ved jo, at DSI forvalter midlerne fra lotto- loven, men vi ved også, at der på samme område er flere organisationer, der står uden for DSI. Kan vi så forvente, at DSI vil behandle

[Bjørn Poulsen]

disse andre invalideorganisationer rimeligt og fornuftigt, når de ikke er med længere? Det synes vi er et spørgsmål, der bør rejses, ikke fordi vi har mistillid til DSI, men fordi vi ikke mener, at man skal lave en lovgivning, der måske kan gøre det lidt vanskeligt for nogle organisationer at få deres andel af midlerne.

En anden ting, som har generet os lidt, er, at en revision af specielt fordelingsnøglen skal fremkomme på et tidspunkt, som kan være afhængigt af en fremgang i omsætningen. Her kunne det være interessant at få at vide, hvad det er for en fremgang, man tænker på. Er det en 10 pct.s fremgang, en 30 pct.s fremgang eller en 50 pct.s fremgang? Det kunne være rart at få et rimeligt og fornuftigt svar på, om man tænker sig eventuelt at tage fordelingsnøglen op til revision før end det tidspunkt, der er fastlagt.

Som jeg sagde indledningsvis, stemmer vi for det af skatteministerens stillede ændringsforslag, men imod CD's, og så håber vi, at Folketinget er så fornuftigt, at vi stadig væk kan nå at tage hele fordelingsnøglen op til en eventuel ændring.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil godt sige, når SF's ordfører nu udtrykker bekymring for, at disse penge kommer til at gå til eliteidrætten, at vi er opmærksomme på, at organisationerne i det breddeidrætsudvalg, der har været nedsat, har udtalt deres støtte til, at disse penge skal gå til breddeidrætten, fordi eliteidrætten på anden vis får penge. På den måde er der givet udtryk for ikke alene fra politisk side, men også fra de store organisationers side, at disse penge skal gå til breddeidrætten.

Med hensyn til revisionen, som SF's ordfører var inde på, vil jeg sige, at loven her skal op til revision i 1992-93, det står der i loven, og til den tid kan man jo også diskutere andre ting. At SF er opmærksomt på det, ses jo også af, at man vil stemme for dette ændringsforslag fra skatteministeren. Man har opfattet, at det var så langt, som vi kunne nå i denne sag.

Helge Sander (V):

For dem, der har fulgt den idrætspolitiske debat det sidste års tid, var SF's tale her fra talerstolen jo imponerende. Det må den også have været for dem, der føler, at idrætten er en

vigtig del af vort samfund. Det var en siksak-kurs uden lige, fyldt af en hulhed, som overhovedet ikke harmonerer med det, SF har stået for i det sidste år.

Hvad skete der, da breddeidrætsudvalget kom med sin betænkning? Den første, der kom på banen og sagde: Vi skal have 100 mio. kr. på bordet, var hr. Stillinger fra SF, der straks kom med en plan om, hvordan denne betænkning skulle realiseres.

Vi, der måske føler, at vi økonomisk er lidt mere ansvarlige, tog det i et lidt langsommere tempo og sagde: Vi må have lotto indført og på den måde hjælpe breddeidrætten. Det er vi nået frem til nu, og i dag, hvor vi må skønne, at der i hvert fald ikke er halvdelen af det beløb til rådighed, som SF tonede frem med for mindre end et år siden, står SF her på talerstolen og siger, at nu skal vi have en anden fordelingsnøgle, det er ikke idrætten, vi skal tilgodese, men alt muligt andet.

Jeg synes, det var interessant at bemærke, at hr. Bjørn Poulsen understregede, at det var de mange henvendelser fra alt andet end idræt, som var baggrunden for, at SF nu vil have lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling. Hvor er linjen fra det meget, meget håndfaste udspil, man kom med, da breddeidrætsudvalget kom med sin betænkning for et år siden, henne? Der er ingen linje, der er ingen sammenhæng. Man taler bare til højre og venstre, ligesom det passer bedst for dem, der nu råber højest, og det er altså i øjeblikket dem, der er uden for idrættens kredse, som har råbt højest i de sidste 14 dage; derfor ændrer SF – ikke stille og roligt – holdning, og man har glemt, hvad man sagde for et år siden. Nu ændrer man kurs for at tilgodese dem, som nu gerne vil høres.

Det var en tale, som jeg håber at man bemærkede i alle kredse, for det er desværre ganske karakteristisk for det, vi møder fra SF gang på gang her i salen.

Jeg vil ikke sige, at det var et chok, for jeg havde ventet noget i den retning, men jeg havde ikke ventet, at man så åbenlyst ville stå på talerstolen og tilkendegive, at man havde glemt, hvad man sagde for et år siden.

Så skal jeg sige på Venstres vegne, at vi er glade for og kan sige ja til det ændringsforslag, der ligestiller Dansk Ungdoms Fællesråd med bl.a. idrætten. Vi er i udvalget på et bredt felt

[Helge Sander]

enige om, at det må være naturligt, at DUF selv kan fordele midlerne, således at det kan ske hurtigst muligt efter, at de er til rådighed, men selvfølgelig efter de retningslinjer, der er godkendt.

Ændringsforslaget om de 47 mio. kr. plus 2 mio. kr. til henholdsvis Team Danmark og Danmarks Olympiske Komité siger vi også ja til. Det er flere midler, end vi havde håbet på, da lovforslaget blev fremsat, og derfor synes vi også, det er rimeligt, at der her sættes låg på. Men ja fra Venstre til dette ændringsforslag.

Med hensyn til CD's forslag om doping har jeg lovet fru Bente Juncker moralsk opbakning, men det bliver desværre heller ikke til mere i denne omgang, fru Bente Juncker. Vi er helt enige i, at det er et særdeles alvorligt problem, som vi er meget tilfredse med at man også har taget alvorligt i idrætsorganisationerne og såmænd langt derudover.

Men, fru Bente Juncker: Vi mener, det er lidt forkert i loven at fastsætte midler, som skal stilles til rådighed hvert år uanset behovet, men vi er parate til klart at tilkendegive, at dette alvorlige problem kan der ikke ses alvorligt nok på. Vi føler som sagt blot, at det vil være forkert at indføre det i loven som foreslået af CD, så her stemmer vi altså nej.

Vi stemmer, som det klart må fremgå af mine indledende bemærkninger til hr. Bjørn Poulsen og hr. Stillinger, klart imod den todeling af lovforslaget, som SF har stillet ændringsforslag om. Men ellers ser vi frem til, at vi fra 1. oktober 1989 endelig får mulighed for at spille lotto i Danmark ligesom i vore nabolande.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes, det var interessant at høre på hr. Helge Sander.

Somme tider kan det være nødvendigt at skære noget ud i pap, men det kan jeg ikke tillade mig her fra talerstolen, og jeg skal derfor prøve at gøre det verbalt.

De 100 mio. kr., som vi har ment skulle afsættes til breddeidrætten, har aldrig haft noget som helst med lottomidlerne at gøre, men vi mener, at specielt breddeidrætten burde have det tilskud, som man snakkede om dengang. Det var imidlertid ikke noget, vi ville blande lottomidlerne ind i, for vi mener ikke, at hverken tipsmidler eller lottomidler har et så tæt forhold til

idrætten, at de næsten udelukkende skal gå til det område. Derfor ved jeg ikke, hvor man får det med hulheden fra.

Ved begge førstebehandlinger af denne sag har vi fra SF's side sagt: Vi er ikke tilfredse med fordelingsnøglen, så hvis det kommer som en overraskelse for hr. Helge Sander, er det hr. Helge Sanders egen skyld; det kan i hvert fald ikke være os andre, der er skyld i det, og derfor har jeg meget svært ved at forstå, at der skulle være nogen som helst form for hulhed i det, vi siger. Det er to forskellige ting, vi har snakket om, hvad angår, hvor breddeidrætten skulle have pengene fra, og derfor er den hulhed ikke til stede, som man så gerne ser.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Jeg beklager meget, at hr. Helge Sanders hukkelse er så kort, at han ikke kan huske, hvad vi snakkede om for et års tid siden.

Som hr. Bjørn Poulsen rigtigt sagde, blandede vi ikke lottopengene ind i vort breddeidrætsforslag, hr. Helge Sander, tværtimod. Det var netop de borgerlige, der sagde: Nu skal vi vente, til vi får lottoloven; så kan vi begynde at diskutere, hvad pengene skal bruges til. Nu har vi lottoloven, men nu vil de borgerlige politikere ikke være med til at diskutere, hvad pengene skal bruges til. Man overlader flot til idrætten at klare problemerne.

Jeg vil godt lige fastslå, at SF aldrig nogen sinde har været imod lottoloven. Vi har sagt ja til den her, og vi synes, at den skal gennemføres, men vi synes ikke, at det haster, da den først skal være klar den 1. oktober 1989. Lad os vente lidt og diskutere, hvad vi skal bruge pengene til.

Men jeg synes, hvis jeg skal være helt ærlig, at en del borgerlige ordførere giver udtryk for en vis fejhed. Jeg synes, det er fejt og også unfair over for os andre, at man ikke vil være med til at diskutere, hvad pengene skal bruges til, men overlader det til idrætten uden sikkerhed for, at pengene bliver brugt til breddeidrætten, som det helt klart var forudsætningen.

Vi skal have tid til at diskutere, hvad pengene skal bruges til, og jeg synes, det er usselt og fejt, at man ikke tør tage denne diskussion om fordelingen af pengene.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Til hr. Stillinger vil jeg godt sige, at det er en fantastisk mistillid, man udtrykker til vore store idrætsorganisationer og deres bestyrelser og demokratisk valgte organer. Man stoler ikke på, at de vil bruge disse penge, som de har sagt det til os, men det får vi rig lejlighed til at følge, og jeg har tiltro til, at man vil bruge disse penge lige så fornuftigt, som man har brugt de penge, man har haft til rådighed hidtil.

Venstres ordfører udtrykte sin moralske støtte til Centrum-Demokraternes ændringsforslag om doping. Man kunne jo tilsvarende udtrykke sin støtte til Socialdemokratiets betænkning-bidrag, hvori vi ikke siger, at Team Danmark og Danmarks Olympiske Komité skal bruge penge til dette år efter år, men at vi har tiltro til, at de signaler, vi giver her fra Folketingets talerstol, vil blive fulgt op i de demokratiske forsamlinger inden for idrætten, således at de ud af deres midler inden sommeren 1989 vil udarbejde en handlingsplan vedrørende doping.

Det har jeg jo set deres vilje til bl.a. i forbindelse med deres møde med kulturministeren, hvor man diskuterede disse ting meget grundigt. Det er fra Socialdemokratiets side udtryk for en støtte til det arbejde, man er i fuld gang med, og hvor vi siger til Team Danmark, til Dansk Idræts-Forbund: Vi beder om, at I inden sommerferien udarbejder en handlingsplan, som viser, at idrætten i Danmark er i stand til at holde selvjustits, at holde orden i eget hus på den måde. Og det synes jeg, at man også godt fra anden side kunne udtale sin støtte til.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Allerførst må jeg sige til hr. Erling Christensen, at vi støtter alt, hvad der kæmper imod doping, så når jeg kun nævnte fru Bente Juncker, var det, fordi der forelå et konkret ændringsforslag fra CD; indirekte forelå der også en støtte til hr. Erling Christensen.

Men når det er sagt, må jeg sige, at det var to fantastiske taler af henholdsvis hr. Bjørn Poulsen og hr. Stillinger. Det eneste, de koncentrerede sig om, var, at vi ikke skal tage pengene fra lotto; vi skal bare tage dem fra statskassen ligesom i alle andre sager. Det er, som om man bare kan grave ned og udlevere 100.000 kr. til idræt-

ten, og så kan man fordele lottomidlerne til alt muligt andet.

Der må da være lidt realisme. Jeg havde forventet, når man afslører en sådan dobbeltmoral og en sådan glemsomhed i sin idrætspolitik, at man var kommet med nogle konkrete argumenter. Det eneste var: Vi har aldrig sagt, at penge skal tages fra lotto, de skal tages fra statskassen. Det er sandelig et meget flot argument.

Derfor må vi konstatere, at SF i dag melder et dundrende nej til idrætten. Man vil tage penge fra den, og dernæst rejser man mistillid om de penge, den skal have. Det er jo sagen i en nøddeskal. Så kan man komme med de lange, flotte forklaringer. Og nu skal vi altså have forslaget tilbage til ny udvalgsbehandling, inden vi skal have tredje behandling her i Tinget.

Lad mig sige om eliten, at vi også fra regeringspartierne og fra Socialdemokratiets side har sagt, at der vil blive lagt låg på, således at der ikke tilflyder Team Danmark uanede midler. Det ligger jo i ændringsforslaget. Men derudover er vi da fuldstændig klar over, at de forskellige organisationer, de forskellige idrætsgrene, ikke bare kan bruge hæmningsløst til eliten. Der er et voldsomt pres fra bredden. Selvfølgelig er der det, og det ved alle i denne sal, som følger idrætten på bare nogenlunde nært hold. Derfor er disse bekymringer ganske unødvendige. Fra vores side har vi set et lille faresignal, og derfor har vi lagt låg på og stemmer for ministerens ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg føler mig altid meget rørt, når et medlem af Venstres folketingsgruppe står heroppe og i ét og alt støtter organisationer i, hvad de har sagt. Sådan plejer det ikke at være med organisationer og Venstre.

Jeg vil godt sige til hr. Erling Christensen, at vi ikke arbejder imod idrætsorganisationerne, at vi ikke har mistillid til idrætsorganisationerne. Men hvem siger, at de penge, som man får ind fra lotto, alene skal fordeles sådan, som idrætsorganisationerne har ønsket det efter aftale med handicaporganisationerne og DUF?

Der er andre områder i det politiske liv, der er nødlidende. Vi ved, at der er brug for mange penge til folkelige kulturaktiviteter. Vi ved, at den del af tipsmidlerne, der går til det, er stærkt bundet af ting, som i virkeligheden for længst

[Ingerlise Koefoed]

burde have været på finansloven. Derfor har vi foreslået, at man skulle dele dette lovforslag. Vi har ønsket, at kulturministeren, som har både idrætten og de folkelige kulturaktiviteter under sig, skulle forestå fordelingen, og det holder vi fast ved. Det betyder ikke, at vi ikke har tillid til idrætsorganisationerne, det betyder, at vi ønsker folkelig kultur på andre sider end idrætssiden.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg tror, de fleste husker konklusionerne fra Lottoudvalgets betænkning, som klart dokumenterede behov for og ønsker om trecifrede millionbeløb til breddeidrætten, penge, som SF på dette tidspunkt var parat til at tage af finansloven. Vi ved alle, hvilke besværligheder der allerede i dag er med at få finansloven til at hænge sammen. Derfor lottospillet. Når hr. Stillinger så siger, at det ikke har noget hastværk med at få gennemført dette lottospil, som vil give de ekstra millioner til bl.a. idrætten, må vi derfor sige, at vi er helt uenige.

Forslaget var fremme i foråret. Hvis det var blevet vedtaget på det tidspunkt, kunne lottospillet have været igangsat allerede fra 1. januar 1989. Nu må vi vente i yderligere 9 måneder. Derfor ser vi det som helt nødvendigt at få dette lovforslag vedtaget, således at vi ikke fra Folketingets side yderligere forsinker tidspunktet for lottospillets igangsætning.

Hr. Stillinger siger, at man aldrig har været imod lottoloven. Det er muligt, men så er det i hvert fald også slået fast med de udtalelser, som både hr. Bjørn Poulsen og hr. Stillinger er kommet med i dag, at man vil bruge pengene til alt muligt andet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Stillinger for hans sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Allerførst til hr. Aagaard og også til hr. Helge Sander: Det, det drejer sig om, og som vi skal slå meget fast, er jo, at vi i Folketinget aldrig nogen sinde har haft en chance for at diskutere, hvad pengene bliver brugt til. Jeg siger ikke noget om, at idrætten ikke skal have mange af de

penge, det er klart, men det er da udtryk for en ejendommelig måde at lave politik på, at man for alt i verden ønsker at vaske sine hænder og ikke tør påtage sig det ansvar, det er at fordele pengene. Jeg synes, det er en uansvarlig måde at opføre sig på rent politisk.

Og så skal jeg skynde mig at komme med et dementi af hr. Helge Sanders ganske klare og voldsomme konstateringer ved at modsige ham. Det her er et dundrende ja også til idrætsaktiviteter, og jeg vil gerne have mig frabedt, at man siger, at SF skulle være imod idrætten. Det tror jeg i hvert fald også de fleste idrætsorganisationer vil benægte.

Det her er altså ikke udtryk for mistillid. Det er udtryk for, at vi finder det normalt, at man diskuterer fordelingen af pengene, når vi bevilliger penge i Folketinget. Skal det være det normale fremover, at vi ikke diskuterer, hvad pengene skal bruges til, ville det da være en højst interessant politik, vi kom til at føre i Folketinget. Derfor er det normalt, at vi skal diskutere, hvad de 100-120 mio. kr. skal bruges til. Det er det eneste.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Erling Christensen for hans sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Allerede i foråret, da vi havde lovforslaget til behandling første gang, diskuterede vi fordelingen, og allerede i forbindelse med et ændringsforslag, som blev stillet i foråret, og som er inkorporeret i lovforslaget nu, diskuterede man fordelingen, så allerede på det tidspunkt havde udvalget mulighed for at diskutere fordelingen. Hvis man sammenligner lovforslaget fra i foråret med det nu foreliggende, er der sket ændringer i fordelingen. Det kan vi konstatere. Og hvem siger, at fordelingen skal være sådan?

Vi har altså haft mulighed for at diskutere fordelingen. Vi har også haft mulighed for at diskutere, hvad pengene skal bruges til.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Helge Sander for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækkefølgen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Så fik vi afsløret en ny mærkværdig ting hos SF. Hr. Bjørn Poulsen fortæller, at vi skal have denne sag tilbage til ny udvalgsbehandling, fordi vi skal have kigget på alle disse forskellige organisationer, som har henvendt sig og gerne vil ind i en fordeling – dem, der, kan man sige, hører ind under almene kulturelle aktiviteter, græsrodsbevægelserne – mens hr. Stillinger for nu at redde lidt af det, som jeg har afsløret i dag, siger: Vi skal kigge på fordelingsnøglen. Det er jo to forskellige ting.

Fordelingsnøglen angiver blot, hvordan midlerne skal fordeles mellem idrættens organisationer, og det er klart, at det kan vi diskutere fra nu af, og indtil der ikke er nogen af os 179, der sidder i Folketinget længere, for det kan der aldrig blive enighed om. Men vi siger altså til den diskussion, som hr. Erling Christensen nævnte, at nu må vi køre, som det ligger fast, efter at der er brugt timer og timer både i organisationer og politisk osv. Den diskussion bestræger vi som afsluttet.

Det interessante er så, at SF heller ikke selv ved, hvad det vil med disse penge. Nogle vil have dem til helt andre ting, og hr. Stillinger & Co. vil have dem til idrætsformål.

Lad mig lige sige til bemærkningen om, at det måske ikke er de organiserede alene, der skal styre dansk idræt: Nej, det er det ikke, men hvordan er det, I vil støtte den uorganiserede idræt? Jeg har brugt den flere gange, men er det, når folk løber omkring en eller anden sø, eller når de løber i skoven, I vil uddele de penge, som I vil sætte af til den uorganiserede idræt? Jeg har aldrig set andet end én linje, der hedder: Til den uorganiserede idræt. Jeg mangler at få nogle bemærkninger nedenunder, sådan at jeg kan se, hvad det er, jeg skal tage stilling til.

Glistrup (FP):

Blandt tidens mange dekadencer er en febrilsk sygelighed i retning af, at man absolut nu hej skal ændre, ændre, ændre på de ting, der har været. Det er efterhånden blevet sådan, at hvis man siger det samme i dag, som man sagde for et halvt år siden, så siger folk: Det er dårligt, det, du siger, for det er det samme, som du sagde for et halvt år siden; vi vil ikke høre på den grammofonpladerille mere. Derfor er det i sig

selv dårligt, når man fastholder sine synspunkter.

Regeringens bestræbelser i så henseende finder vi bl.a. udtrykt i, at den bestandig vil hente nye grundlag for pristalsreguleringen. Så skal det være den 1. januar 1981, så den 1. januar 1988 osv., og vi kommer nok også til at opleve, at den inden 2000-året for Kristi fødsel vil have lavet om på udgangspunktet for tidsregningen. Her har jeg et godt forslag til regeringen, nemlig at vi tager den 8. december 1988 som udgangspunkt, hvis vi absolut skal lave en ny tidsregning. Det er dagen, da Danmark går ind i en ny epoke, nemlig privatiseringens epoke. Og det er virkelig noget nyt og skelsættende.

Det forslag, vi her har til behandling, er i og for sig et godt forprang på, hvad dagen forhåbentlig vil bringe, nemlig at man så småt begynder at privatisere. Det, der tidligere var forbudt for borgerne overhovedet, det tillader man dog nu, men altså i statsregi. Det er dog trods alt et skridt i retning af privatisering.

Vi vil mægtig gerne have, at man går så langt videre, at man simpelt hen, som vi har begrundet det i betænkningen, ændrer dette forslag til tre ord, der bare siger: Lotto er tilladt. Alt er privatiseret, og staten, hr. Stillinger og de andre skal overhovedet ikke blande sig i noget som helst med lotto. Lad de mennesker, der kan drive lottodrift, finde ud af det og så bruge de penge, der kommer ud af det, til de elskerinder eller gode kulturelle formål, som de, der driver lottovirksomhed, nu gerne vil bruge overskuddet til. Så har vi løst alt det, man her har stået og snakket frem og tilbage om uden nogen som helst sammenhængende fornuft.

Men o.k., vi kommer altså foreløbig kun så langt, at vi siger: Lotto er statsdrift. Men så skal vi i gang med det næste spørgsmål: Hvordan skal staten dog bruge pengene, som man er så ivrig efter? Hvis man har fulgt en lille smule med i dansk statsøkonomis udvikling i de sidste mange år, skulle det nu ikke være så svært at finde ud af, hvordan staten skal bruge pengene. Der er ærlig talt nogle om budet, som gerne vil have lov til at bruge statspenge.

Men det er fuldstændig tåbeligt og forargeligt at gøre, som alle de andre partier i denne sal gør, der siger, at alt afhængigt af, om folk har mere eller mindre spillelyst, skal Kræftens Bekæmpelse eller idrætten eller andre gode – eller for den sags skyld dårlige – formål som Dansk

[Glistrup]

Ungdoms Fællesråd have lidt flere eller færre penge.

Hvor mange statsmidler der skal gives til disse forskellige gode og mindre gode formål, må simpelt hen afhænge af en samlet afbalancering af, hvad staten har. Og staten må sige, at har den 470 mia. kr. til rådighed eller, som vi ville ønske det, 220 mia. kr. til rådighed, så må man nummerere og finde ud af, hvor meget der skal gives til sundhedsmæssige formål.

Og så kan man ikke sige, at det, som tobaksrygerne har indbetalt, skal bruges til tobaksrygning eller Møns Klint, eller hvad der nu er tobaksrygernes interesse, og at det, som er indbetalt af bilkøberne, skal bruges som i gamle dage med Vej fonden til at anlægge veje med og lignende ting. Der må man simpelt hen prioritere, og når staten driver lotto og får lottopengene i kassen, må det gå ind i den almindelige finanslovsrioritering, hvor det jo, uanset om der kommer den sjat ekstra penge ind, som hedder lottooverskud, nok vil være muligt for finansministeren at udvise en sådan fantasi og vision, at han også kan bruge de penge inden for det, de forskellige ministerier ønsker til deres område.

Derfor burde fordelingsnøglen være den, at man siger: Pengene går i statskassen – punktum. Når det skal være statsligt.

Hvis man absolut vil fortsætte med det chaltokasseprincip, som man har i øjeblikket, er Fremskridtspartiets bud på det, at 80 pct. går til Dansk Idræts-Forbund og 20 pct. til De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger – uden nogen som helst nærmere klausul eller øremærkning med hensyn til, hvordan man vil bruge pengene. Og så må de to institutioner simpelt hen anvende pengene, som de finder det rigtigst, og de er nok noget klogere end både fru Bente Juncker og hr. Helge Sander og andre til at finde ud af, om de vil fremme eller modvirke doping eller de vil give dem til eliteidræt eller til breddeidræt, eller hvad det er. Lad dog simpelt hen Dansk Idræts-Forbund få en blankocheck på 80 pct. af overskuddet og De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger 20 pct., indtil vi kan nå frem til den totale privatisering på området.

Men til syvende og sidst er Fremskridtspartiet i denne sag og i andre sager, hvor jeg er partiets hasardpolitiske ordfører, imod enhver tilknytning til Chr. VI's pietisme. Vi går imod

Chr. VI. Vi går ind for fuldstændig frit hasardspil, om det er med små sorte i jyske smugkroer, om det er lotto, om det er kasino, eller hvad det er.

Det er under de synsvinkler, vi vil virke og give vores stemme. Alt, hvad der er et skridt frem mod de mål, jeg har nævnt her, er fremskridt, og det får de 16 fremskridtsstemmer. Alt, hvad der går i den anden retning, får et nej. Derfor Fremskridtspartiets indstilling, som den fremgår af betænkningen. Vi indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag og stemmer modsat alle andre partier end Socialistisk Folkeparti.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med de ændringer, der er kommet ind i forbindelse med skatteministerens ændringsforslag til loven om lottospil, og vi er især tilfredse med, at der bliver ekstra støtte til de alment kulturelle aktiviteter.

Vi siger nej til SF's ændringsforslag, fordi vi mener, at fordelingsnøglen er så hårfint afbalanceret, at der ikke på nuværende tidspunkt kan findes frem til ændringer i den. Men vi mener selvfølgelig, at fordelingsnøglen kan diskuteres, når loven skal revideres igen om et par år.

Til sidst vil jeg sige til fru Bente Juncker om Centrum-Demokraternes ændringsforslag om doping, at doping og dopingkontrol selvfølgelig er et stort problem i dansk idræt, men det er fortrinsvis et eliteidrætsproblem. Og det er et eliteidrætsproblem, som eliteidrætten selv må finde ud af at løse. Og det er fuldstændig uinteressant, om man, som hr. Erling Christensen skriver i sit betækningsbidrag, vil lave handlingsplaner osv. inden for dansk idræt til at afskaffe doping. Det må man selv finde ud af hvordan man vil gøre. Det er bedst for eliteidrætten at finde ud af det selv internt. Den har fået rigeligt med penge med dette lovforslag, og derfor skal den selv løse sine problemer.

Bente Juncker (CD):

Centrum-Demokraterne ønsker, at alle disse lottopenge skal gå til idrætten. Derfor siger det sig selv, at vi ikke kan stemme for det ændringsforslag, som regeringen og Socialdemokratiet har brygget sammen. Vi ønsker ikke, at der er nogen penge – hvis de kommer ind, for det er jo

[Bente Juncker]

»hvis«, vi taler om – der skal gå over til oplysningsforbundene. Vi ønsker ikke, at idrættens penge skal være fødeorgan for AOF, LOF, og hvad de nu hedder. De programmer må sandelig klare sig selv.

Men jeg har en svag fornemmelse af, at regeringspartierne V og KF har sagt nej til et eller andet 7- eller 10-punkts-program på kulturområdet, og derfor skal alle disse penge fra idrætten være fødeorgan for noget ovre i Kulturministeriet. Det synes vi ikke om, og derfor vil vi stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af regeringen og Socialdemokratiet.

Vi vil også stemme imod SF's ændringsforslag.

Vi vil selvfølgelig stemme for vores eget ændringsforslag, og jeg vil gerne sige til hr. Helge Sander, at det ikke er nok med moralsk opbakning. Det er ikke nok bare at stille sig herop og sige: Vi har sympati osv. Stemmer er altså bedre; det må vi gang på gang erkende herinde.

Men det er da udmærket, at hr. Helge Sander, der farer land og rige rundt og udtaler sig til pressen om, hvor godt idrætten skal have det, nu vil være med til at yde fødselshjælp til og føde et eller andet kulturprogram ovre i Kulturministeriet.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at vi ikke har noget imod at støtte kulturen. Vi har på vores finanslovspunkter afsat nogle flere penge til Kunstfonden. Det synes vi er en god idé, så det er ikke, fordi vi er imod kultur. Men pengene i dette specielle lovforslag ønsker vi skal gå til idrætten.

Så kunne man jo også sige: Hvis det ikke skal gå til oplysningsforbundene, kunne man jo lade det gå til handicapidrætten; man kunne finde mange andre formål. Men jeg tror, der ligger det i det for regeringen og Socialdemokratiet, at de egentlig synes, at idrætten har fået penge nok, så nu kan vi godt bruge penge til et program, som der ellers er sagt nej til fra nogle regeringspartiers side.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at dopingkontrol ikke er et eliteidrætsproblem; det er fejlagtigt at fremstille det sådan. Dopingkontrol er noget, man skal foretage ude i de enkelte klubber, når de unge mennesker er på vej op til eliteidrætten. Det er faktisk også dér, problemet ligger. Det har jeg i hvert tilfælde idrættens ord for.

Når jeg taler så varmt for dopingkontrol, er det, fordi alle borgerlige ordførere går rundt og taler om det ude omkring. Det er derfor, jeg har stillet dette ændringsforslag. Det er, for at vi kan få lidt styr på tingene.

Jeg synes ikke, det er nok, at det står i en betænkning. Jeg synes, at det er et dansk problem, og at det er et internationalt problem, så hvorfor i alverden kan vi ikke via Rigshospitalet få de penge frem, så vi kan tage disse prøver herhjemme? Hvorfor skal vi give 1.100 kr. for at sende disse prøver til England? Jeg synes ikke, der er logik i noget af det. Derfor stemmer vi kun for vores eget ændringsforslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kunne godt lide at høre fru Bente Juncker stå heroppe og sige, at SF vil have, at disse penge skal gå til »noget ovre i Kulturministeriet«. Jeg vil gerne spørge, om idrætten ikke også ligger ovre i kulturministerens regi, og jeg vil også gerne spørge, hvorfor man ikke i dette Folketing og ikke engang i Det Radikale Venstre har tillid til, at kulturministeren kunne fordele de penge, så de kom både idrætten og den folkelige kultur til gode. Jeg ved jo – det har jeg læst i avisen i hvert fald – at kulturministeren har nogle ideer om et særligt udviklingsprogram på det folkelige kulturområde. Hvorfor skulle kulturministeren så ikke have den mulighed, der ligger her, for at gennemføre nogle af de ideer?

Derfor forstår jeg ikke, at end ikke Det Radikale Venstre kan stemme for vores ændringsforslag og kunne have påvirket regeringen til også at stemme for det.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er udmærket klar over, fru Ingerlise Koefoed, at idrætten ligger ovre i Kulturministeriet. Vi har selv haft en kulturminister i CD, der var særdeles aktiv på idrættens område.

Men når vi ikke vil give pengene her, er det, fordi vi ikke vil kanalisere penge over til et oplysningsprogram, som vi ikke ved spor om. Vi mener, at idrætten har behov for disse penge, og at der er mange andre områder inden for idrætten, som man kunne bruge dem til. Hvis regeringen vil have et oplysningsprogram med 7 punkter eller 10 punkter, så må den da bevilge pengene til det.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at sige, at det at indføre et lottospil ikke er det, Kristeligt Folkeparti brænder mest for. Men vi har taget det hele til efterretning, og vi vil stemme for lovforslagets endelige vedtagelse, og vi vil også stemme for de ændringsforslag, der er stillet af skatteministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om tipning. (Indførelse af et lottospil) omfattende

§ 1, indledningen, nr. 1-5 og nr. 13 og 14, samt § 3, stk. 1.

B. Forslag til lov om ændring af lov om tipning og lov om eliteidrættens fremme. (Ændret fordelingsnøgle som følge af indførelse af et lottospil) omfattende

§ 1, indledningen, nr. 1, 6-12 og 15, samt §§ 2 og 3

forkastedes, idet 34 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 7 stemte for, 120 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Succession ved familieoverdragelse).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 11/10 88. Første behandling 26/10 88. Betænkning 2/12 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Jens Thoft (SF):**

Som jeg anførte ved førstebehandlingen, har Folketinget i de sidste mange år lavet i stribevis af lettelser for at komme generationsskiftet til hjælp, og lige meget hjælper det jo. Sådan er det også med dette lovforslag; det er klart dokumenteret under udvalgsarbejdet.

Når den succederende, som det hedder i forslaget, til sin tid skal sælge, vil læsset vælte. Skatten bliver i første omgang udskudt, men senere skal den så betales med dobbelt vægt.

Jeg kan derfor allerede nu med stor sikkerhed forudsige, at om 5 eller 10 år – hvis der overhovedet går så lang tid – kommer der nye jammerhyl, fordi ejere, der har succederet, ikke kan få råd til at sælge, da de ikke kan få råd til at betale den skat, som de har skubbet foran sig. Problemerne er altså ikke løst anderledes end lige så kortvarigt, som når man lader vandet i et forsøg på at varme sig.

Herudover opstår der en række særdeles bureaukratiske problemer, fordi det må forventes, at glidende overdragelser eller deloverdragelser, som det hedder, bliver langt mere anvendt. Det vil give store regnskabsmæssige og kontrolmæssige problemer.

Endelig er der fortsat, sådan som jeg også anførte det under førstebehandlingen, tale om ren gaveuddeling til landets rigeste familier. Udvalgsbehandlingen har dokumenteret, at forslaget har en asocial virkning, at det ikke er administrerbart, og at det er utroligt kortsigtet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling